

nominativními (bezplatnými)* pracovními akciemi, přísluší zaměstnaným kromě dividendy, připadající na splacený jejich akciový kapitál i účast na zisku podle jejich výdělku. Společenská smlouva může ustanoviti, že kapitálové akcie a splacené pracovní akcie mají právo na přednostní zúrokování, nejvýše 4 procenty. Z dalšího zisku připadá stejné procento dividendy mzdě jako kapitálu. Ve správě společnosti musí býti dělníkům —podílňákům poskytnuto nejméně tolik zástupců, kolik odpovídá poměru pracovních akcií ke kapitálovým.

V Praze, dne 4. 6. 1920.

Poslanecká sněmovna N. s. R. Č. 1920. 1. vol. obd., 1. zas. Tisk č. 20.

Sociální pojištění.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920 č. 342, o drahotných přídavecích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění.

(Vyhlášeno v částce LXV. Sb. z. a n. 19. května 1920.)

Podle zákona z 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Důchodcům podle zákona o pensijním pojištění ze 16. prosince 1906, č. 1. ř. z. z r. 1907, ve znění cís. nařízení z 25. června 1914, č. 138 ř. z., a zákona z 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., jest vypláceti příslušným nositelem pensijního pojištění za dobu od 1. ledna 1920 až do 31. prosince 1921 přírůbek k důchodu.

§ 2.

(1) Přírůbek k důchodu vyměřuje se:

1. 100% náležejícího důchodu starobního, invalidního, vdovského nebo příspěvku vychovávacího, byl-li důchod vyměřen dle I. neb II. třídy služného;

2. 75% náležejícího důchodu starobního, invalidního, vdovského nebo příspěvku vychovávacího, byl-li důchod vyměřen dle III. neb IV. třídy služného, a

3. 50% náležejícího důchodu starobního, invalidního, vdovského nebo příspěvku vychovávacího, byl-li důchod vyměřen dle V. neb vyšší třídy služného.

(2) Nečiní-li však důchod starobní nebo invalidní s přírůbkem ani 600 K, důchod vdovský s přírůbkem ani 300 K, zvyšuje se přírůbek o částku potřebnou k tomu, aby úhrnné požitky činily při důchodu starobním nebo invalidním 600 K, při důchodu vdovském 300 K. Příplatky vychovávací (§ 17 a) zákona o pensijním pojištění) do uvedených částek se nepočítají.

§ 3.

Doplňný důchod starobní nebo invalidní s přírůbkem nesmí přesahovati ročně 2400 K, důchod vdovský 1200 K, vychovávací příspěvek dítěte jednostranně osiřelého 800 K, a dítěte oboustranně osiřelého 1600 K. Součet vychovávacích příspěvků s přírůbkem nesmí býti vyšší nežli jedno-stopadesát procent úhrnu stanoveného pro vychovávací příspěvky v § 16, odstavec 3. zákona o pensijním pojištění; přídatky rozdělí se v mezích této nejvyšší výměry na jednotlivé děti stejným dílem. O příplatcích vychovávacích platí ustanovení § 2.

§ 4.

Nárok na přídavek k důchodu mají pouze důchodci bydlící v území republiky Československé.

§ 5.

(1) O přiznání a vyměření přídavku rozhoduje příslušná důchodová komise (§ 60 zákona o pensijním pojištění) zemských úřadoven Všeobecného pensijního ústavu, po případě orgán náhradního nositele pojištění, jenž rozhoduje o přiznání důchodu.

(2) Opravných prostředků z rozhodnutí důchodové komise zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu není.

(3) Z rozhodnutí náhradního nositele pojištění lze se odvolati v neprodlžitelné lhůtě šesti měsíců k důchodové komisi zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu, v jejímž obvodu důchodce posléze byl v zaměstnání podléhajícímu pensijnímu pojištění. Dalšího opravného prostředku z rozhodnutí této důchodkové komise není.

§ 6.

(1) Nositel pojištění opatří si úhradu vyplacených přídavků k důchodům tak, že po uplynutí správního roku rozvrhne potřebný peníz na své členy-zaměstnavatele úměrně k výši pojistných premií (§ 33, odst. 1., zákona o pensijním pojištění) předepsaných jim v tomto správním roce. Příspěvek podle rozvrhu předepsaný jest splatný prvního dne měsíce následujícího po doručení výměru.

(2) Právo sraziti si poměrnou částku tohoto příspěvku (§ 36 zákona o pensijním pojištění) zaměstnavateli nepřislouší.

(3) Pro řízení ve věcech přídavků k důchodu platí obdobně §§ 35, 38, 75, odst. 3., a § 75a, odst. 2., zákona o pensijním pojištění.

§ 7.

(1) Zaměstnancům, kteří byli nebo jsou z pojistné povinnosti podle zákona o pensijním pojištění vyňati, majíce normální nároky pensijní, a jejich pozůstalým jsou nositelé jejich pensijního pojištění nebo zaopatření povinni poskytnouti k pensijním (zaopatřovacím) požitkům přídavky, rovnající se polovině zvýšení odpočívých (zaopatřovacích) požitků, stanoveného v § 1 zákona ze 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. na rok 1920, pokud jinými předpisy nejsou přídavky stanoveny v míře vyšší. Náklad těchto přídavků uhradí zaměstnavatelé.

(2) Pensijní (zaopatřovací) požitky nesmí činiti s přídavkem více než dvojnásobné částky stanovené jako nejvyšší mez v odstavci 1. §u 3.

(3) Dostalo-li se řečeným zaměstnancům (pozůstalým) po 1. prosinci 1918 zvýšení pensijních (zaopatřovacích) požitků úpravou služného, tvořícího základ pro výměru těchto požitků, započte se toto zvýšení na přídavky, stanovené v odst. 1. a 2.

(4) Požívá-li zaměstnanec uvedený v 1. odstavci (jeho pozůstalí) vedle nezkrácených pensijních (zaopatřovacích) požitků také úrazové renty, započte se tato renta do přídavku, pokud pensijní (zaopatřovací) požitky s přídavkem a rentou by činily více než $\frac{3}{4}$ maximálních sazeb v § 1 zákona z 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. na rok 1920, uvedených; v každém případě však musí se poskytnouti aspoň $\frac{1}{4}$ přídavku.

§ 8.

Narizení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 9.

Ministru sociální péče se ukládá, by nařízení toto provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Veselý v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Beneš v. r.

Prášek v. r.

Dr. Hodža v. r.

Sonntág v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Heidler v. r.

Haberman v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Hampl v. r.

Dr. Franke v. r.

Z Národního shromáždění republiky Československé:

Vládní návrh

zákona, kterým se upravuje z důvodů války promlčení práva ku předpisu o vymáhání pojistného,

stanoví: V době od 1. ledna 1914 až do 31. prosince 1919 staví se běh lhůt, jež jsou stanoveny v § 3. zákona z 8. února 1909, č. 29 ř. z., pro promlčení práva úrazových pojišťoven, okresních nemocenských pokladen a společenstevních nemocenských pokladen předepsati pojišťovací příspěvky a vymáhati je, a běh lhůt, jež jsou stanoveny v § 46. odst. 3. zákonného článku XIX z roku 1907.

Podle důvodové zprávy, je zákonné opatření to nezbytno proto, že zák. z 24. července 1919 č. 446, kterým byly stavěny promlčecí lhůty veřejných dávek, platné podle zákona z 18. března 1878, č. 31 ř. z., nevztahuje se na příspěvky úrazové a nemocenské, pro něž — i pokud jde o léta válečná — platí krátké promlčecí lhůty tříleté, respektive štiileté. Činnost těchto ústavů byla však v době válečné stejně stížena jako činnost úřadů veřejných. Úbytkem úředníků stížena byla kontrola mzdová a vyměřování příspěvků; vojenskou službou podnikatelů byly znemožněny často revize mezd; doručování předpisných výměrů bylo znesnadněno. Mnohé přechodné podniky, vzniklé za války, nebyly hlášeny, správní úřady nemohly včas vyřizovati rekursy atd. Stavěti, pokud jde o příspěvky pojistné promlčecí lhůty, stejně jako jsou stavěny při dávkách veřejných, nepotkalo by se se žádnými potížemi, poněvadž i v jiných případech nakládá se s příspěvky pojistnými jako s dávkami veřejnými. Nařízení rak. ministerstva vnitra ze dne 17. dubna 1917, č. 173 ř. z., staví sice promlčecí lhůty, ale jen pro úrazové pojišťovny a je i tu nedostatečné a nepraktické proto, že úrazové pojišťovny musí v každém jednotlivém konkrétním případě dokazovati, že nemohly své právo na pojišťovací příspěvky uplatniti následkem událostí válečných. Proto je vydání nového samostatného zákona o věci té nutno.

V Praze, dne 7. června 1920.

Posl. sněm. N. s. R. Č. 1920. I. vol. obd., 1. zas. Tisk č. 29,